

[Moses Olsen.]

hos de allerfleste grønlandere og påstår, at EF-modstanderne har spillet på den usikkerhedsfølelse. Den politiker, som Grønlands radioavis lod optræde som EF-modstandernes talsmand, kort efter at resultatet forelå i Grønland, sagde bl. a., at det grønlandske nej viser, at Grønland endnu ikke er rede til at træde ind i EF, og at grønlanderne sikkert har følt deres egen utilstrækkelighed og derfor har stemt nej.

Grønlandsministeren sagde i Grønlands radio som en kommentar til de mange nejstemmer, at der har været en meget følelsesbetonet propaganda om det at være grønlander. Jeg og andre ledende modstandere i Grønland er helt uenige i disse vurderinger. Naturligvis var der nogle også i Grønland, ligesom hernede, som var usikre. Men når man siger, at Grønland ikke er rede til EF, lyder det jo, som om vi har gjort vort bedste for at forberede os til en tilslutning, vi altså ikke kunne leve op til; det lyder i hvert fald sådan. Jeg personlig kan ikke tilslutte mig denne vurdering, idet jeg aldrig har ønsket tilslutning.

Jeg har været med i den grønlandske EF-debat hele det indeværende år, og jeg mindes ikke, at modstanderne har ført en meget følelsesbetonet propaganda, og slet ikke om det at være grønlander. Det er en helt forkert vurdering.

Men Grønlandsministeren og landsrådets formand havde en efter min mening ret følelsesbetonet annonce lige før afstemningen, som sagde, at vi gennem et ja sikrer vort lands fremtid og det nødvendige tilhørsforhold til Danmark bedst.

Det kunne have været meget interessant at se denne annonce, hvis Danmark havde sagt nej. Jeg mener, at Grønland har sagt nej først og fremmest for at beskytte sine interesser, og fordi forhandlingsresultaterne er blevet utilstrækkelige med tiden, idet de var fremsat under andre omstændigheder end de herskende i dag.

Jeg mener også, Grønlands nej er interessant derved, at vi jo har mange års erfaringer som minoritetsgruppe, hvor vi i de seneste årtier har oplevet stærke samordningsbestrebelse mellem majoritetssamfundet og minoritetssamfundet. Jeg mener derfor, vi i høj grad var velkvalificerede til at tage stilling til EF, og jeg er uenig med de politike-

re, som har sagt, at oplysningen har været alt for mangelfuld. Ja, måske har vi i visse henseender været bedre kvalificeret end mange danskere hernede, hvor man jo hidtil ikke har haft mulighed for at erhverve sig samme erfaringer som minoritetsgruppe, som vi har gjort. Men nu har flertallet hernede jo besluttet sig til at høste sådanne erfaringer.

Vi gjorde vort bedste for at medvirke til, at man blev forskånet for det.

Selv om jeg absolut ikke ønsker, at vi begynder EF-debatten forfra, kan jeg ikke lade Grønlandsministeren slippe så let, især på grund af hans sidste radioforedrag forud for afstemningen i Grønland. Jeg synes, at han her trak debatten ned på et så lavt plan, at det balancerede i meget betænkelig nærhed af det utilladelige. Jeg skal forskåne dette ting for detaljer, men det korte af det lange er, at Grønlandsministeren med udgangspunkt i EF-modstandernes pjece om Grønland og EF nærmest betegnede mig, og man kan sige dermed andre grønlandske modstandere, som en samling løgnere og henstillede til vælgerne i Grønland, at man ikke skulle lytte til vore løgne, men at man skulle stemme ja på grundlag af de eneste sande og rigtige oplysninger, der findes, nemlig de oplysninger, som ministeriet og regeringen har udarbejdet.

Jeg gør altid mit bedste for at respektere mine politiske modstandere, især når de kæmper med rene våben, men jeg må sige, at her sætter jeg grænsen, og denne grænse bliver ikke nem at flytte, inden for som uden for fællesmarkedet.

Der sprænges jo meget i Grønland til byggemodning, vejarbejde osv. hvert år, og vi har mange erfaringer for, at uoverlagte sprængninger nemt kan forårsage revner netop dér, hvor der ikke skulle være revner. Men alligevel kunne det være af en vis interesse at høre, om det er regeringens holdning til de grønlandske EF-modstandere, der er kommet til udtryk gennem Grønlandsministerens foredrag, eller om det er et personligt foredrag, for foredraget indeholder nemlig også advarende oplysninger om, at det forlag, hvor pjecen er trykt, er befolklet med meget venstreorienterede personer, der sågar tæller kommunister imellem sig, og at det sikkert derfor er modstandernes hovedmotiv at holde Grønland borte fra den vest-